

Publicerad 2013-10-14 00:01 av Bitförbit

Vandra från besvikelsen, akta dig för livet.

Det är med tunga steg hon tar sig framåt

Hon ska aldrig mer stanna nu

Varje gång hon lockats till att stanna

Har det slutat med besvikelse

Hon går förbi hus som lyser av värme

Hon ser par som älskar villkorslöst

Om nätterna hugger självhatet henne i ryggen

De salta tårarna gör henne mindre söt

Ibland undrar hon var hon är på väg

Finns det någon ände på vägen

När man inte har något mål?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bitförbit med Poeter.se id #45188 innehar upphovsrätten